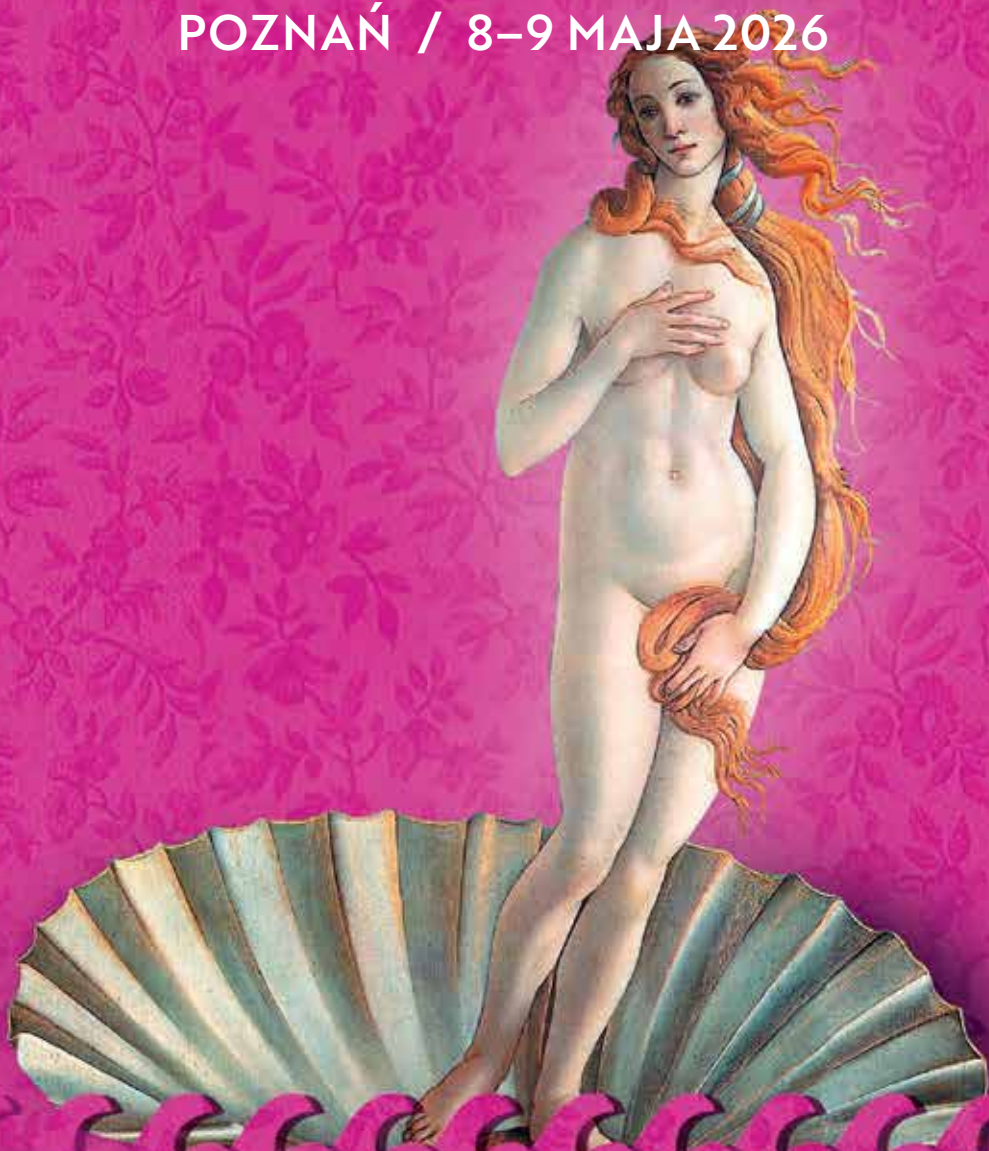

**GINEKOLOGIA
I POŁOŻNICTWO
NOWE TRENDY 2026**

POZNAŃ / 8-9 MAJA 2026

**ZESZYT
STRESZCZEŃ**

Spis treści

Contents

Przezpochwowa termoablacja mięśniaków macicy (<i>transvaginal radiofrequency ablation – TVRFA</i>) jako małoinwazyjne leczenie oszczędzające w ginekologii	1
Maja Bera, Klaudia Cieślicka, Filip Domagalski, Weronika Glaser, Zofia Kasprzak, Maciej Wilczak, Karolina Chmaj-Wierzchowska	
Ocena jakości życia kobiet z mięśniakami macicy z wykorzystaniem ankiety internetowej w mediach społecznościowych	2
Oliwia Bajer, Maja Czyżewska, Natalia Handke, Małgorzata Piskorz-Szymendera, Małgorzata Wojciechowska, Maciej Wilczak, Karolina Chmaj-Wierzchowska	
Mięśniaki macicy – objawy i jakość życia w kontekście stanu zdrowia (UFS-QoL)	3
Wiktoria Jędrzejak, Patrycja Loba, Maria Depczyńska, Zuzanna Radziszewska, Dobrochna Stachecka, Maciej Wilczak, Karolina Chmaj-Wierzchowska	
Powikłania po chirurgicznym leczeniu wysiłkowego nietrzymania moczu a wskaźnik masy ciała (BMI) – retrospektywne badanie kohortowe	4
Kinga Bednarek, Maciej Wilczak, Karolina Chmaj-Wierzchowska	
Analiza powikłań chirurgicznego leczenia wysiłkowego nietrzymania moczu z uwzględnieniem uroginekologicznego przygotowania do zabiegu	5
Kinga Bednarek, Maciej Wilczak, Karolina Chmaj-Wierzchowska	
Rak w polipie endometrialnym: rzadkie znalezisko czy realne zagrożenie? Doniesienie wstępne	6
Zofia Maria Kiestrzyn, Maciej Wilczak, Karolina Chmaj-Wierzchowska	
Prędkość unoszenia się podstawy pęcherza moczowego jako wskaźnik dynamicznej funkcji mięśni dna miednicy u osób zdrowych i osób z nietrzymaniem moczu	7
Marianna Bursiak, Mateusz Woźniak, Karolina Chmaj-Wierzchowska, Dawid Łochyński	
Inkontynencja a jakość życia kobiet po 60. roku życia.....	8
Jan Kozłowski, Anna Przybylak, Karolina Włodarczyk, Dorota Ryszewska-Łabędzka, Dorota Talarska, Talarska-Kulczyk, Marlena Szewczyczak	

KW_17_26-00008-2026-01

DOI: <https://doi.org/10.5114/.2026.161612>

Przezpochwowa termoablacja mięśniaków macicy (*transvaginal radiofrequency ablation – TVRFA*) jako małoinwazyjne leczenie oszczędzające w ginekologii

Maja Bera, Klaudia Cieślicka, Filip Domagalski, Weronika Glaser, Zofia Kasprzak, Maciej Wilczak, Karolina Chmaj-Wierzchowska

Kierunek Lekarski, Wydział lekarski, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, Polska

Klinika Zdrowia Matki i Dziecka i Minimalnie Inwazyjnej Ginekologii Operacyjnej, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, Polska

Pracownia Nowoczesnych Terapii Zabiegowych w Ginekologii i Uroginekologii przy Klinice Zdrowia Matki i Dziecka i Minimalnie Inwazyjnej Ginekologii Operacyjnej, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, Polska

Wstęp: Mięśniaki macicy to najczęstsze łagodne zmiany macicy. Tradycyjne metody chirurgiczne, choć skuteczne, wiążą się z ryzykiem powikłań i dłuższą rekonwalescencją. Przezpochwowa ablacja mięśniaków macicy prądem o częstotliwości radiowej (*transvaginal radiofrequency ablation – TVRFA*) to nowoczesna, małoinwazyjna metoda leczenia. Zabieg polega na zniszczeniu tkanki mięśniaka za pomocą energii cieplnej, co prowadzi do jego obumarcia i zmniejszenia objętości.

Cel: Celem badania była ocena skuteczności klinicznej TVRFA poprzez analizę wskaźników ultrasonograficznych oraz parametrów klinicznych w ciągu 3 miesięcy po zabiegu. Głównym parametrem badania była ocena zmniejszania się objętości zmian oraz poprawa profilu krwawień miesięcznych pacjentek.

Materiał i metody: Badanie miało charakter obserwacyjny i zostało przeprowadzone w Poradni Termoablacji przy Klinice Zdrowia Matki i Dziecka i Minimalnie Inwazyjnej Ginekologii Operacyjnej Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu wśród 38 pacjentek poddanych zabiegowi TVRFA. Kryteriami włączenia do badania były: stan po termoablacji mięśniaków macicy, wielkość mięs-

niaka przed zabiegiem do maksymalnie 6 cm, pełna wizyta kontrolna po miesiącu i 3 miesiącach od zabiegu.

Wyniki: W trakcie wizyt kontrolnych zaobserwowano zmniejszenie wymiarów i objętości mięśniaków macicy. Stwierdzono również zmniejszenie obfityści miesiączki. Zmniejszenie obfitych krwawień było 9-krotnie większe po miesiącu i niemal 31-krotnie większe po 3 miesiącach w porównaniu ze stanem wyjściowym. Badanie wykazało także niemal natychmiastowe skrócenie czasu trwania miesiączki, a brak istotnych różnic między kontrolą po 1. i 3. miesiącu potwierdza wczesną stabilizację efektu.

Wnioski: Termoablacja zmniejsza wielkość mięśniaków oraz ogranicza obfityść i czas trwania miesiączek. Stanowi małoinwazyjną, bezpieczną alternatywę dla inwazyjnego leczenia chirurgicznego, bez konieczności hospitalizacji. Uzyskane wyniki potwierdzają wysoką skuteczność kliniczną TVRFA i wskazują na jej istotną rolę w nowoczesnym leczeniu mięśniaków macicy.

Słowa kluczowe: przezpochwowa termoablacja mięśniaków macicy (*transvaginal radiofrequency ablation – TVRFA*), mięśniaki macicy.

KW_17_26-00007-2026-01

DOI: <https://doi.org/10.5114/.2026.161614>

Ocena jakości życia kobiet z mięśniakami macicy z wykorzystaniem ankiety internetowej w mediach społecznościowych

Oliwia Bajer, Maja Czyżewska, Natalia Handke, Małgorzata Piskorz-Szymendera, Małgorzata Wojciechowska, Maciej Wilczak, Karolina Chmaj-Wierzchowska

Kierunek Położnictwo, Wydział Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, Polska

Studenckie Koło Naukowe Położnictwa i Ginekologii przy Klinice Zdrowia Matki i Dziecka i Minimalnie Inwazyjnej Ginekologii Operacyjnej, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, Polska

Zakład Praktycznej Nauki Położnictwa, Poznań, Polska

Klinika Zdrowia Matki i Dziecka i Minimalnie Inwazyjnej Ginekologii Operacyjnej, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, Polska

Pracownia Nowoczesnych Terapii Zabiegowych w Ginekologii i Uroginekologii przy Klinice Zdrowia Matki i Dziecka i Minimalnie Inwazyjnej Ginekologii Operacyjnej, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, Polska

Wstęp: Mięśniaki macicy stanowią najczęstsze łagodne nowotwory narządu rodowego u kobiet w wieku rozrodczym. Charakteryzują się zróżnicowanym przebiegiem klinicznym – od bezobjawowego do postaci z nasilonymi dolegliwościami somatycznymi i istotnym wpływem na funkcjonowanie psychospołeczne pacjentek. W ostatnich latach rosnące znaczenie przypisuje się ocenie jakości życia jako kluczowemu elementowi kompleksowej oceny skutków choroby.

Cel: Celem pracy jest ocena jakości życia kobiet z rozpoznanymi mięśniakami macicy z uwzględnieniem wpływu objawów choroby, zastosowanych metod leczenia oraz wybranych czynników socjodemograficznych i klinicznych przy użyciu ankiety online zamieszczonej w mediach społecznościowych.

Materiał i metody: Badanie miało charakter przekrojowy, obserwacyjny i zostało przeprowadzone metodą sondażu diagnostycznego z wykorzystaniem autorskiego kwestionariusza ankiety w formie online, skierowanej do uczestniczek grup wsparcia w mediach społecznościowych. W badaniu uczestniczyło 85 kobiet z rozpoznanymi mięśniakami macicy. Zebrane dane, od stycznia do marca 2026 roku, zostały poddane analizie przeprowa-

dzonej przy użyciu programów statystycznych, stosując odpowiednie testy w zależności od rodzaju zmiennych.

Wyniki: Mięśniaki macicy istotnie obniżają jakość życia kobiet przy dominujących objawach w postaci obfitych krwawień i bólu miednicy. Nasilenie objawów wśród respondentów mieściło się w przedziale od 7,69 do 100% punktów. Przeciętny wynik w badanej grupie wynosił 46,15% punktów ($46,33 \pm 21,4$; PU 41,72–50,95). Jakość życia związana ze zdrowiem (HRQL) wśród respondentów mieściła się w przedziale od 15,79 do 100% punktów. Przeciętny wynik w badanej grupie wynosił 65,79% punktów ($62,5 \pm 19,32$; PU 58,34–66,67).

Wnioski: Nasilenie objawów klinicznych stanowi główny i najsilniejszy niezależny determinant jakości życia. Drugim istotnym czynnikiem był czas od postawienia diagnozy. Wyniki badania uzasadniają konieczność wdrożenia zintegrowanego, wielodyscyplinarnego podejścia terapeutycznego z wykorzystaniem mediów społecznościowych.

Słowa kluczowe: mięśniaki macicy, jakość życia, kobiety, objawy, czynniki socjodemograficzne, zdrowie psychiczne.

KW_17_26-00006-2026-01

DOI: <https://doi.org/10.5114/.2026.161615>

Mięśniaki macicy – objawy i jakość życia w kontekście stanu zdrowia (UFS-QoL)

Wiktoria Jędrzejak, Patrycja Loba, Maria Depczyńska, Zuzanna Radziszewska, Dobrochna Stachecka, Maciej Wilczak, Karolina Chmaj-Wierzchowska

Kierunek Lekarski, Wydział Lekarski, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, Polska

Klinika Zdrowia Matki i Dziecka i Minimalnie Inwazyjnej Ginekologii Operacyjnej, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, Polska

Pracownia Nowoczesnych Terapii Zabiegowych w Ginekologii i Uroginekologii, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, Polska

Wstęp: Mięśniaki macicy są częstym schorzeniem ginekologicznym, które ze względu na obfite krwawienia, ból oraz objawy uciskowe może znacząco wpływać na codzienne funkcjonowanie kobiet, stan psychiczny oraz sferę intymną, obniżając jakość życia.

Cel: Celem pracy jest ocena nasilenia objawów chorobowych mięśniaków macicy na funkcjonowanie fizyczne i psychiczne oraz jakość życia kobiet objętych opieką ginekologiczną przy użyciu wystandaryzowanego kwestionariusza UFS-QoL (*Uterine Fibroid Symptom and Health-Related Quality of Life*).

Materiał i metody: Badanie przekrojowe, przeprowadzone za pomocą ankiety wśród 107 kobiet z mięśniakami macicy, hospitalizowanych w Klinice Zdrowia Matki i Dziecka i Minimalnie Inwazyjnej Ginekologii Operacyjnej, w Ginekologiczno-Położniczym Szpitalu im. Heliodora Świącickiego Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu, od października 2025 do marca 2026 roku. Kobiety włączone do badania miały powyżej 18 lat i potwierdzone rozpoznanie mięśniaków macicy. Wykluczono osoby bez

kompletnych danych lub zgody. Kwestionariusz obejmował dane socjodemograficzne i kliniczne oraz ocenę jakości życia (UFS-QoL).

Wyniki: Nasilenie objawów mieściło się w przedziale od 0 do 84,38% punktów. Przeciętny wynik w badanej grupie wynosił 53,13% punktu ($48,6 \pm 20,97$; 95% CI: 44,58–52,62). Jakość życia związana ze zdrowiem mieściła się w przedziale od 6,03 do 100% punktów. Przeciętny wynik w badanej grupie wynosił 60,34% punktu ($57,41 \pm 22,3$; 95% CI: 53,14–61,69). Czynnikiem determinującym jakość życia było nasilenie objawów klinicznych ($\beta = -0,667$; $p < 0,001$), które wykazało największą siłę efektu ($\eta^2 = 0,45$) oraz maksymalną moc statystyczną (1,00).

Wnioski: Uzyskane wyniki wskazują jednoznacznie, że determinanty jakości życia w badanej grupie mają przede wszystkim charakter kliniczny, podczas gdy zmienne socjodemograficzne odgrywają rolę drugoplanową.

Słowa kluczowe: mięśniaki macicy, objawy kliniczne, jakość życia, zdrowie reprodukcyjne kobiet.

KW_17_26-00005-2026-01

DOI: <https://doi.org/10.5114/.2026.161616>

Powikłania po chirurgicznym leczeniu wysiłkowego nietrzymania moczu a wskaźnik masy ciała (BMI) – retrospektywne badanie kohortowe

Kinga Bednarek, Maciej Wilczak, Karolina Chmaj-Wierzchowska

Klinika Zdrowia Matki i Dziecka i Minimalnie Inwazyjnej Ginekologii Operacyjnej, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, Polska
Pracownia Nowoczesnych Terapii Zabiegowych w Ginekologii i Uroginekologii, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, Polska

Wstęp: Wysiłkowe nietrzymanie moczu (WNM) jest powszechnym problemem uroginekologicznym, a otyłość istotnie zwiększa ryzyko jego występowania (nawet dwukrotnie u kobiet z nadwagą/otyłością) oraz trudności w leczeniu. Operacja podcewkowa z wykorzystaniem metody transobturatorowej (TOT) jest uważana za standard postępowania cechujący się wysoką skutecznością, choć otyłość może wpływać na wyniki leczenia.

Cel: Ocena częstości i charakteru powikłań po chirurgicznym leczeniu WNM z uwzględnieniem wskaźnika masy ciała (*body mass index* – BMI) oraz przygotowania uroginekologicznego.

Materiał i metody: Przeprowadzono retrospektywne badanie kohortowe obejmujące 399 pacjentek hospitalizowanych i operowanych z powodu WNM w latach 2018–2023 w Ginekologiczno-Położniczym Szpitalu Klinicznym w Poznaniu. Pacjentki podzielono na trzy grupy według BMI: < 25 kg/m² (niedowaga i prawidłowa masa ciała), 25–30 kg/m² (nadwaga) oraz ≥ 30 kg/m² (otyłość). Oceniono przygotowanie okołoperacyjne oraz występowanie powikłań. Analizę przeprowadzono z użyciem testów dla zmiennych jakościowych, przyjmując poziom istotności $p < 0,05$.

Wyniki: Powikłania wystąpiły u 67/399 pacjentek (16,8%). Najczęściej obserwowano zakażenia układu moczowego oraz objawy pęcherza nadreaktywnego. Powikłania związane z taśmą obejmowały ekspozycję i erozję oraz konieczność korekty jej napięcia. Dane BMI były dostępne u 389 pacjentek. W grupie BMI < 25 kg/m² powikłania wystąpiły u 19/137 (13,9%), w grupie 25–30 kg/m² u 25/149 (16,8%), natomiast w grupie ≥ 30 kg/m² u 22/103 (21,4%). Nie wykazano istotnych statystycznie różnic między grupami ($p > 0,05$), jednak obserwowano stopniowy wzrost częstości powikłań wraz ze wzrostem BMI.

Wnioski: W analizowanej retrospektywnej kohorcie nie wykazano istotnego statystycznie wpływu BMI ani rodzaju przygotowania uroginekologicznego na ryzyko powikłań po chirurgicznym leczeniu WNM. Obserwowany trend wzrostu częstości powikłań wraz ze wzrostem BMI może jednak wskazywać na jego potencjalne znaczenie kliniczne.

Słowa kluczowe: wysiłkowe nietrzymanie moczu, taśma transobturatorowa (TOT), wskaźnik masy ciała, powikłania pooperacyjne, przygotowanie uroginekologiczne.

KW_17_26-00004-2026-01

DOI: <https://doi.org/10.5114/.2026.161617>

Analiza powikłań chirurgicznego leczenia wysiłkowego nietrzymania moczu z uwzględnieniem uroginekologicznego przygotowania do zabiegu

Kinga Bednarek, Maciej Wilczak, Karolina Chmaj-Wierzchowska

Klinika Zdrowia Matki i Dziecka i Minimalnie Inwazyjnej Ginekologii Operacyjnej, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, Polska
Pracownia Nowoczesnych Terapii Zabiegowych w Ginekologii i Uroginekologii, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, Polska

Wstęp: Wysiłkowe nietrzymanie moczu (WNM) jest jednym z najczęstszych zaburzeń uroginekologicznych u kobiet i istotnie wpływa na jakość życia. Leczenie chirurgiczne z wykorzystaniem taśm podcewkowych, w tym metody transobturatorowej (TOT), stanowi standard postępowania, cechując się wysoką skutecznością i minimalną inwazyjnością. W literaturze zwraca się uwagę na znaczenie właściwej kwalifikacji pacjentek oraz odpowiedniego przygotowania uroginekologicznego jako czynników wpływających na bezpieczeństwo leczenia.

Cel: Ocena częstości i charakteru powikłań po chirurgicznym leczeniu WNM z uwzględnieniem wpływu przygotowania uroginekologicznego.

Materiał i metody: Przeprowadzono retrospektywne badanie kohortowe obejmujące 399 pacjentek hospitalizowanych i operowanych z powodu WNM w latach 2018–2023 w Ginekologiczno-Położniczym Szpitalu Klinicznym w Poznaniu. Analizowano dane kliniczne, sposób przygotowania przedoperacyjnego (Oekolp, Intrarosa), profilaktykę okołoperacyjną opartą na antybiotykoterapii, wyniki badań moczu oraz występowanie powikłań. Do porównania grup zastosowano testy dla zmiennych jakościowych, przyjmując poziom istotności $p < 0,05$.

Wyniki: Powikłania wystąpiły u 67/399 pacjentek (16,8%). Dominowały zaburzenia czynności dolnych dróg moczowych, w tym trudności w mikcji i zaleganie moczu, oraz zakażenia układu moczowego. Obserwowano także objawy pęcherza nadreaktywnego. Powikłania związane z taśmą obejmowały erozję i ekspozycję oraz konieczność korekty jej napięcia. Rzadziej występowały krwiaki oraz przejściowe zatrzymanie moczu. Powikłania odnotowano u 48/294 (16,3%) pacjentek stosujących Oekolp, 3/14 (21,4%) Intrarosę oraz u 16/91 (17,6%) bez przygotowania; różnice nie były istotne statystycznie ($p > 0,05$).

Wnioski: W analizowanej retrospektywnej kohorcie nie wykazano istotnego statystycznie wpływu rodzaju przygotowania uroginekologicznego na ryzyko powikłań po operacyjnym leczeniu WNM z zastosowaniem taśmy podcewkowej. Uzyskane wyniki sugerują, że większe znaczenie mogą mieć inne czynniki kliniczne i okołoperacyjne. Ograniczeniem badania jest jego retrospektywny charakter. Dalsze badania prospektywne są potrzebne w celu optymalizacji przygotowania przedoperacyjnego.

Słowa kluczowe: wysiłkowe nietrzymanie moczu, metoda transobturatorowa (TOT), powikłania pooperacyjne, przygotowanie uroginekologiczne, profilaktyka okołoperacyjna, ultrasonografia cewki moczowej.

KW_17_26-00003-2026-01

DOI: <https://doi.org/10.5114/2026.161618>

Rak w polipie endometrialnym: rzadkie znalezisko czy realne zagrożenie? Doniesienie wstępne

Zofia Maria Kiestrzyn, Maciej Wilczak, Karolina Chmaj-Wierzchowska

Kierunek Lekarski, Wydział Lekarski, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, Polska

Studenckie Koło Naukowe Położnictwa i Ginekologii

Klinika Zdrowia Matki i Dziecka i Minimalnie Inwazyjnej Ginekologii Operacyjnej, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, Polska

Pracownia Nowoczesnych Terapii Zabiegowych w Ginekologii i Uroginekologii, Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, Polska

Wstęp: Polipy endometrialne to częsta patologia jamy macicy. Większość zmian jest łagodna, jednak u 0,5–5% badanie histopatologiczne wykazuje raka endometrium. Rak trzonu macicy dotyczy 7% Polek, a bezobjawowy przebieg polipów utrudnia wczesne wykrycie nowotworu. Dane dotyczące czynników ryzyka raka endometrium w populacji polskiej pozostają ograniczone.

Cel: Celem badania była ocena częstości raka endometrium oraz identyfikacja czynników ryzyka u Polek po histeroskopowej polipektomii w znieczuleniu miejscowym.

Materiał i metody: Przeprowadzono retrospektywne badanie *case-control* w Centrum Histeroskopii w Znieczuleniu Miejscowym w Uniwersyteckim Szpitalu Ginekologiczno-Położniczym im. Heliadora Święcickiego, afiliowanym przy Uniwersytecie Medycznym w Poznaniu. Analizę objęto pacjentki leczone w latach 2022–2025 minihisteroresektoskopem GUBBINI w znieczuleniu miejscowym, z systemem Hystero-Block. Analizę statystyczną czynników ryzyka przeprowadzono wykorzystując test *t*-Studenta, *U* Manna-Whitneya i χ^2 z poprawką Yatesa. Obliczono także iloraz szans dla niezależnych czynników ryzyka.

Wyniki: Do badania włączono 1861 pacjentek. Rak endometrium wystąpił u 12 kobiet (0,96%). Stadia prowadzące do raka endometrium (rozrost gruczolowy i gruczolakowaty) również występowały rzadko (odpowiednio 0,92% i 0,10%). Analiza wykazała, że wiek jest istotnym czynnikiem ryzyka raka endometrium. Wiek > 50 lat istotnie zwiększał ryzyko raka ponad 7-krotnie ($p < 0,05$; OR = 7,7). Pozostałe czynniki ryzyka, tj. rozmiar polipa, nadciśnienie, otyłość, cukrzyca typu 2, niepłodność, AUB i menopauza, nie wykazały istotności statystycznej. Nadciśnienie, cukrzyca i niepłodność występowały częściej przy raku endometrium niż w polipach łagodnych.

Wnioski: Rak endometrium występuje rzadko wśród kobiet z polipami trzonu macicy (0,96%), jednak badanie histopatologiczne jest kluczowe, aby określić charakter polipa i wcześniej wprowadzić odpowiednie leczenie. U pacjentek powyżej 50. roku życia ryzyko nowotworu złośliwego wzrasta ponad 7-krotnie.

Słowa kluczowe: polip endometrium, rak endometrium, histeroskopia w znieczuleniu miejscowym, czynniki ryzyka, wiek.

Prędkość unoszenia się podstawy pęcherza moczowego jako wskaźnik dynamicznej funkcji mięśni dna miednicy u osób zdrowych i osób z nietrzymaniem moczu

Marianna Bursiak¹, Mateusz Woźniak², Karolina Chmaj-Wierzchowska², Dawid Łochyński¹

¹Zakład Fizjoterapii Nerwowo-Mięśniowej, Akademia Wychowania Fizycznego w Poznaniu, Polska

²Klinika Zdrowia Matki i Dziecka i Minimalnie Inwazyjnej Ginekologii Operacyjnej (KLZM), Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, Polska

Wstęp: Nietrzymanie moczu to zaburzenie, które często występuje podczas nagłego wzrostu ciśnienia śródbrzusznego spowodowanego wysiłkiem fizycznym. Głównym powodem występowania tego zaburzenia jest upośledzenie umiejętności do błyskawicznego skurczu mięśni dna miednicy, za który odpowiadają szybkie włókna mięśniowe.

Cel: Celem pracy było wykorzystanie nowej metody obrazowania ultrasonograficznego do pomiaru prędkości odkształcania się dna pęcherza moczowego i w efekcie szybkości skurczu mięśni dna miednicy oraz wyznaczenie wartości normatywnych dla tego nowego wskaźnika klinicznego.

Materiał i metody: W badaniach wzięły udział osoby zdrowe (35 kobiet i 35 mężczyzn). Do obrazowania wykorzystano metodę przezbrzusznego ultrasonograficznego obrazowania dna pęcherza w trybie Motion mode (Chison SonoMax 9, China). Badani wykonywali trzy 2-sekundowe skurcze wolicjonalne mięśni dna miednicy, z 60-sekundowymi przerwami między każdą z prób. Prędkość (mm/s) odkształcania się dna pęcherza była

mierzona w 100-milisekundowym przedziale czasu, od momentu rozpoczęcia przemieszczenia się pęcherza.

Wyniki: U kobiet i u mężczyzn zakres unoszenia się pęcherza był bardzo podobny zarówno w trybie obrazowania B-mode, jak i M-mode. Mężczyźni w obu trybach obrazowania mieli znacząco większy zakres przemieszczania się dna pęcherza niż kobiety. Tempo przemieszczania się dna pęcherza było znacznie szybsze u mężczyzn niż u kobiet.

Wnioski: Badanie w trybie M-mode dostarcza bardzo zbliżonych wartości pomiarowych w stosunku do trybu B-mode. W trybie M-mode można zmierzyć tempo unoszenia się dna pęcherza, czego nie można zrobić w trybie B-mode. Obliczone wartości wielkości efektów w trybie B-mode wykazały, że mężczyźni mają dużo większą siłę mięśni dna miednicy, natomiast w trybie M-mode różnica ta była mała. Prędkość rozwoju siły skurczu była u mężczyzn umiarkowanie większa w stosunku do kobiet.

Słowa kluczowe: diagnostyka, fizjoterapia, uroginekologia, ultrasonografia, ciąża, wysiłkowe nietrzymanie moczu.

KW_17_26-00001-2026-01

DOI: <https://doi.org/10.5114/.2026.161621>

Inkontynencja a jakość życia kobiet po 60. roku życia

Jan Kozłowski¹, Anna Przybylak¹, Karolina Włodarczyk¹, Dorota Ryszewska-Łabędzka², Dorota Talarska², Talarska-Kulczyk³, Marlena Szewczyczak²

¹Studenckie Koto Naukowe Pielęgniarstwa Opieki Domowej, Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, Polska

²Katedra i Zakład Profilaktyki Zdrowotnej, Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, Polska

³Zakład Immunobiologii, Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, Polska

Wstęp: Inkontynencja dotyka 7 na 10 kobiet w wieku ≥ 75 lat. Jest schorzeniem niosącym ze sobą nie tylko ryzyko dolegliwości współistniejących, lecz także przykre konsekwencje psychospołeczne.

Cel: Głównym celem przeprowadzonego badania było poznanie zależności, jaka zachodzi między problemem nietrzymania moczu a jakością życia kobiet. Dodatkowym celem było zbadanie związku między wybranymi zmiennymi niezależnymi a jakością życia kobiet z inkontynencją.

Materiał i metody: Badanie zostało przeprowadzone w grupie 92 kobiet w wieku ≥ 60 lat za pomocą wystandaryzowanych narzędzi badawczych: kwestionariusza *Incontinence Impact Questionnaire* (IIQ-7) oraz kwestionariusza *Urogenital Distress Inventory* (UDI-6). Uzyskane wyniki zostały poddane analizie statystycznej za pomocą programu Statistica 13.3.

Wyniki: Średnia wieku w grupie objętej badaniem wyniosła 72 lata. Analiza zebranych danych wykazała

związek między wybranymi zmiennymi niezależnymi a nasileniem objawów (UDI-6), jakością życia (IIQ-7) oraz stopniem nietrzymania moczu. Lekki odkażający to zmienna o najsilniejszym wpływie na inkontynencję na wszystkie 3 badane wymiary. W przypadku kobiet, które przeszły zabieg chirurgiczny w obrębie jamy brzusznej, istnieje związek ze stopniem nietrzymania moczu. Wskaźnik masy ciała (*body mass index* – BMI) to kolejna zmienna korelująca z nasileniem objawów (UDI-6) oraz negatywnym wpływem na jakość życia (IIQ-7).

Wnioski: Przyjmowanie leków odkażających istotnie wpływa na cięższą postać inkontynencji, co przekłada się na niższą jakość życia oraz nasilenie objawów. Kobiety po zabiegach chirurgicznych częściej zgłaszają średni i ciężki stopień nietrzymania moczu. Jakość życia kobiet z otyłością jest istotnie niższa niż u kobiet z prawidłową masą ciała.

Słowa kluczowe: inkontynencja, jakość życia, stopień nietrzymania moczu.